

QUÆSTIONIBUS

Et

RESPONSIONIBUS

EXPLICATA:

Quæ ita formantur,

Ut,

QUÆSTIONIBUS prorsus omissis,
vel neglectis, RESPONSIONES so-
lummodò integram *Rhetorices* Institu-
tionem Tyronibus exhibeant.

Per GUIL. DU-GARD. R
In usum Scholæ *Mercatorum-Scissorum.*

EDITIO SEPTIMA.

*Danda opera est, ut post hæc initia, ad incrementa
quoque veniatur, Cypr. lib. 1. Epist. 5.*

L O N D I N I,

Typis I. Redmayne, Impensis Francisci Eglesfield, ad
insigne Calthæ in cœmeterio Paulino, 1673,

7

11824. ad. 4.

QUÆSTIONIBUS

Et

RESPONSIONIBUS

EXPLICATA:

Quæ ita formantur,

Ut,

QUÆSTIONIBUS prorsus omissis,
vel neglectis, RESPONSIONES so-
lummodò integram *Rhetorices* Institu-
tionem Tyronibus exhibeant.

Per GUIL. DU-GARD.

In usum Scholæ *Mercatorum-Scissorum.*

EDITIO SEPTIMA.

*Danda opera est, ut post hæc initia, ad incrementa
quoque veniatur, Cypr. lib. 1. Epist. 5.*

L O N D I N I,

Typis *J. Redmayne*, Impensis *Francisci Eglesfield*, ad
insigne Calthæ in cœmeterio *Paulino*, 1673,

Procedere & sequi

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

EXPLANAT:

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

QUESTIONIBUS

DIGNISSIMIS
SPECTATISSIMIS,

Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistentibus Amplissi-
mæ Societatis MERCATORUM SCISSORUM,

Benignissimis Literarum

PATRONIS,

Hunc *Rhetorices* Libellulum, qualem
qualem, In Juventutis gratiam
concinnatum,

In perpetuum. Observantiz *μνημόσυνον*

D. D. D.

Societatis Vestrae

Cultor Humillimus.

Guil. Du-Gard.

A 2 . .

DISMISSALS

OF

THE

1870

THE

RECORDS

OF

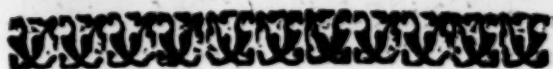
THE

RECORDS

OF

THE

RECORDS

TYRONI,

R H E T O R I C E S *Studiosa,*

TE monitum velim, nobis in animo non fuisse, omnia, quæ de *Rhetorices* Arte tradi solent (studio enim multa omittimus) præcepta persequi: Sed præcipua & maximi usus Elementa, quæ tyronibus sufficere arbitramur, in compendium solummodo redigere, & ad juniorum captum per * ΕΒΛΗΜΕΝΑ adeo plane & dilucide * *Quæsti-* accommodare, ut & ipsi Socios *μνῦν* *unculas* tuis interrogationibus utiliter exercere valeant, & minus fatigent Præceptorem. Crescente ætate & judicio majorum Gentium *Rhetorices*, qui hæc omnia accuratius tractant, adire licebit: his interea temporis, qualia qualia sunt, Tyronibus fortasse, quibus solum inserviunt, non ingrata, si libet, utere.

Istud porro animadvertendum est; *Quæstiunculas* hæc, maximam partem, ad *Caroli Butleri* (Καραβιτου) *Rhetorica* n

A 3

(quæ

(quæ vulgò in Scholis teritur) formare, ad
deò ut nihil fere in his ~~rationibus~~ ^{rationibus} occurrat,
quod vel in eo non inveniri, vel ad eum
non commodè referri posse videatur. Me ab
aliis equidem nonnulla, ab illo verò omnia
sumsisse non diffiteor. *Ingenus* enim pudoris
est (ut cum *Plinio* loquar) *fateri per quos*
profecerit. Butlerus Talæum quàm plurimis
emendavit: Istiusmodi Quæstiunculæ (nisi
meum me fallat augurium) *Butlerum* ipsum
& faciliorem, & teneræ ætatis ingenio longè
accommodatiorem reddent. Vix enim sine
cortice supposito natabunt pueri, quorum
captui se submittere juventutis formato res
necesse est. His igitur delibatis, *Butlerum*
ipsum, si qua de re hæsitaveris, consule.

Rhetorices

Rhetorices Elementa.

C A P U T. I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica?*

R

HETORICA est ars ornatè dicendi.

2. *Quot sunt partes Rhetorices?*

Partes Rhetorices duæ sunt: { Elocutio, &
Pronunciatio, v. c. 20.

3. *Quid est Elocutio?*

ELOCUTIO est interna exornatio orationis.

Quare dicitur Interna?

*Dicitur Interna ad differentiam pronunciationis,
quæ est externa exornatio orationis.*

4. *Quotuplex est Elocutio?*

Elocutio duplex est: { Tropus,
aut
Figura. Vid. Quæst. 46.

5. *Quid est Tropus?*

TROPUS est Elocutio, quæ vox à nativâ significatione in aliam immutatur.

6. *Quot in tropo sunt consideranda?*

In Tropo duo sunt consideranda: { 1. Affectiones,
&
2. Genera.

7. Quot sunt Tropi Affectiones ?

Affectiones Tropi sunt quatuor :

Catachréſis,
Hypérbole.
Metaléſſis,
Allegória,

8. Quid est Catachréſis ?

CATACHRESIS est durior & injucundior verbi immutatio, cum scilicet nomen aliquod pro alio ponitur, in cujus locum non deductum esse, sed irruiſſe ; non precario, sed vi veniſſe videatur : ut, *Virg. Eclog. 7.*

Vir gregis ipse caper decerraverat—i. e. Dux gregis. Capris nives ; i. e. cani capilli.

9. Quid est Hypérbole ?

HYPERBOLE est ementiens superjectio five audacior Tropi superlatio, quæ augendo vel minuendo superat fidem.

N. B. Mentitur Hypérbole, sed non mendacio fallit.

10. Quotuplex est Hypérbole ?

Hyperbole duplex est : { Auxéſis, aut
Meiôſis.

11. Quid est Auxéſis ?

AUXESIS est, cum augendi aliquid & amplificandi gratiâ, verbum gravius, proprii loco, substituimus : ut, cum *liberalem, magnificum ; severum, savum ; improbum, sacrilegum* dicimus.

Quid est Meiôſis ?

MEIOSIS [ſeu, Tapeinôſis] est cum minuendi & extenuandi causâ, leviori utimur vocabulo, quàm res postulat ; ut, cum *adulatorem, blandum & affabilem ; prodigum aut audacem, liberalem aut fortem* nuncupamus.

10. Quid est Metaléſſis ?

METALEPSIS est Tropi in uno verbo multiplicatio :

plicatio; quando nempe ex improprio significatur primò improprium, tum ex improprio illo fortè aliud improprium; atque ità deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente medio gradu transitum præbente: ut, *Virg. Ecl. 1.*

Post aliquot mea regna videns, mirabor aristas.

Hic per *aristas*, *spicas*; [per Synecdochen Membri] per *spicas*, *segetes*; [per Synecdochen itidem Membri] per *segetes*, *æstates*; [per Metonymiam Subjecti pro Adjuncto] per *æstates*, *annos*; [per Synecdochen Membri] intelligimus.

15. *Quid est Allegoria?*

A L L E G O R I A est Tropi continuatio, ubi nimirum ejusdem generis Tropi plures conjunguntur: ut, *Ter. Sine Cerere & Libero friget Venus*; i. e. *sine pane & vino friget amor.*

16. *Quid tenendum est in Allegoriâ?*

In Allegoriâ tenendum est illud, ut quo ex genere rerum cœperis, eodem desinas: secus inconsequentia fœdissima fuerit.

C A P. II.

17. *Quot sunt Tropi Genera?*

T R O P I Genera sunt quatuor

{	Metonymia,
	Ironia,
	Metaphora, &
	Synecdoche.

18. *Quid est Metonymia?*

M E T O N Y M I A est Tropus Causæ ad Effectum: Subjecti ad Adjunctum; vel contra: i. e. Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum.

Causa quid est?

Causa est, cujus vi res est.

Quotuplex

*Rhetorices Elementa.**Quotuplex est causa?*

Causa est quadruplex:

1. Efficiens; à quâ
2. Materia, ex quâ
3. Forma, per quam
4. Finis, propter quam

} res est.

*Quarum duæ tantum priores hic locum habent.*19. *Metonymia Causæ quotuplex est?*

Metonymia Causæ duplex est:

Efficientis.
aut
Materiæ.

20. *Quid est Metonymia efficientiæ?***METONYMIA EFFICIENTIS** est;

cum Inventor & Autor pro ipsis effectis rebus usurpantur: ut. *Mars* pro prælio; *Vulcanus* pro igne; *Neptunus* pro mari; *Ceres* pro pane; *Bacchus* pro vino; *Venus* pro amore; *Livius* pro historia à Livio conscripta; *Virgilius* pro Poëmatibus à Virgilio composito, &c. ut Ter.

Sine Cerere & Libero friget Venus; i. e. *sine pane, & vino friget amor,*

Lego Virgilium; i. e. *Virgilii opus.*

Sic etiam ponitur Instrumentum pro Re effecta: ut, *Lingua* pro Sermone; *Manus* pro scriptura; *Gladus* pro caede; *Arma* pro bello.

21. *Quid est Metonymia Materiæ?***METONYMIA MATERIÆ** est, cum

nomen Materiæ pro effecto ponitur: ut *Æs*, argentum, aurum, pro æreis, argenteis, vel aureis nummis; *Ferrum* pro gladio; *Pinus*, abies pro navi Hor. ep. 2. lib. 2.

Non domus & fundus, non æris aceruus & auri
Ægroto Domini deduxit corpore febres,

CAP.

C A P. III.

22. *Quid est Metonymia Effecti?*

METONYMIA EFFECTI est, cum ex effectis efficiens significatur: ut *Victoria natura insolens & superba est; i. e. insolentes & superbos reddit. Mors pallida; quæ pallidos reddit.*

N. B. Effectum est, quod à causa efficiente pendet. Sic ponitur *scelus* pro *selestus*, *seclerum machinator*. Opus pro Autore:

Quas meruit pœnas jam dedit illud Opus;
i. e. Ovidius, illius Operis Autor.

C A P. IV.

23. *Quid est Metonymia Subiecti?*

METONYMIA SUBIECTI est, cum nomen proprium rei subiectæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N. B. Subiectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhæret.

24. *Quorū modis fit Metonymia Subiecti?*

METONYMIA SUBIECTI fit novem modis; cum scilicet ponitur.

I. Subiectum pro accidente inhærente: ut,
Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes;
Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest.

Ubi Cor pro prudentia, quæ sedem habet in corde,

corde, (unde prudenses cordati dicuntur:) os pro pudore, qui se ore, i. e. vultu prodit.

2. Continens pro re contentâ. Sic poculum pro potu; Crumena pro nummis, &c.

3. Locus pro incolis: ut urbs pro civibus.

Invadunt urbem somno vinctâque sepultam!

4. Locus pro rebus in loco gestis: ut, Cic. de Orat. Agè verò, nè semper forum, subsellia, rostra, curiamque mediteris; id est, *Actiones Rhetoricas in foro, &c.*

Sic per Academiam, Lyceum, Tusculanum [Suburbanum illud Gymnasium] intelligimus Doctrinam celebratam in Academia à Platone, in Lycéo ab Aristotele, in Tusculano à Cicerone.

5. Possessor pro re possessâ: ut,

—— *Fam proximus ardet*

Ucalegon—— i. e. *Ucalegonis domus.*

Apud me, i. e. Domi mea.

6. Dux pro exercitu: ut, Annibal vi & m, i. e. *Annibalis exercitus.*

7. Patronus, vel Advocatus, pro Cliente: ut, Cic. pro Cæcin. Restituisse te dixit? Nego me edicto Prætoris restitutum esse.

8. Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore: ut, *Messis pro æstate.* Virg. Ecl. 5.

Ante focum, si frigus erit, si messis in umbrâ.

9. Nomen rei signatæ pro signo: ut, Virg. Ecl. 3.

Orpheaque in medio posuit, sylvasque sequentes;
i. e. *Calatas Orpheos, & sylvarum imagines.*

CAP. V.

25. *Quid est Metonymia Adjuncti?*

METONYMIA ADJUNCTI est, cum ex adjunctis res subjectæ significantur.

N. B. Adjunctum dicitur, quicquid alteri rei quocunque modo adhaeret, aut cui aliquid quocunque modo subjicitur.

26. *Quot modis fit?*

METONYMIA ADJUNCTI fit octo modis:

1. Cum nomina Virtutum ipsarum pro bonis viris, & Vitiorum pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjunctæ sunt, usurpantur: ut, *Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia*. Ubi pudor pro pudicis, petulantia pro petulantibus ponitur, &c. Horat.
- Virtutem præsentem odimus.—id est, viros bonos.
2. Res contenta pro continente: ut, *Virg. Æn. 1. — Vina coronat*; i. e. pateram vina continentem.
3. Adjunctum temporis pro subjectis: ut, *Æn. 1. Aspera tum positis mitescent secula bellis*; i. e. homines, qui istis seculis vixerint. *Temeritas est florentis ætatis. Prudentia senectutis*; i. e. Juvenum & Senum.
4. Signum pro re significatâ: ut, *Sceptrum pro Regno*; *Fasces pro Magistratu*; *Toga pro pace*; *Arma pro bello*, &c.
5. Res locata pro loco: ut, *Te quaesivimus omnibus libellis*; i. e. bibliothecis. *Ludus pro circo*.

6. Antecedens

6. Antecedens pro consequente: ut, discumbere pro cenare: audire vel auscultare pro obtemperare: *Fuimus Troes*, pro non amplius sumus: *vixit*, id est, mortuus est.
7. Consequens pro Antecedente: ut, sepultus est, pro mortuus est. *Evigilavit*, pro dormitat.
8. Connexum vel concomitans unum pro altero: ut *pedes tegere*, pro *alvum levare*: *Annibal ibi moratur*, pro *exercitus Annibalis*.

C A P. IV.

27. *Quid est Ironia?*

IRONIA est Tropus ab opposito ad oppositum.

28. *Quomodo percipitur Ironia?*

Percipitur Ironia tribus modis; vel (1) *Pronunciatione*; vel (2) *Personâ*; vel (3) *Rei natura*: nam si qua earum dissentit a verbis, apparet mentem etiam iisdem dissentire.

29. *Quotuplicia sunt Opposita?*

Opposita sunt Duplicia: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Disparata} \\ \text{\&} \\ \text{Contraria.} \end{array} \right.$

30. *Disparata quanam sunt?*

Disparata sunt res quælibet naturâ diversæ, ut, *homo, lapis, liber, canis*, &c. ideôque unum multis pariter opponitur.

31. *Contraria quanam sunt?*

Contraria sunt res sibi invicem naturâ repugnantes; ut, *Lux & tenebra*; *Calor & frigus*: ideôque unum uni pariter opponitur.

32. *Quid*

32. Quid est Ironia à disparato?

IRONIA A DISPARATO est, quando de personâ aliâ quidpiam dicitur, de aliâ intelligitur; sive affirmatum de utrâque, sive negatum de alterâ.

Affirmatum de utrâque: ut, *Eccl. 3.*

Tum credo, cum me arbustum videre Myconis,

Atque malâ vites incidere falce novellas.

Ubi per me intelligit Damxam, seipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterâ: ut, *Ovid. Metam. 13.*

—*Nec in his quisquam damnatus & exul.*

Ubi Ulysses Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatum & exulem fuisse; sed illud tacuè Ajaci exprobrat, cujus pater Telamon & patrius Peleus, quod Phocam tertium fratrem trucidassent, exulabant.

33. Quid est Ironia à Contrario?

IRONIA A CONTRARIO est, quando ex contrario contrarium significatur: ut, *Ter. O salve bone vir, curâsti probè: id est, pessimè, curâsti negligenter.*

34. Quid est Paraleipsis?

P A R A L E I P S I S est, Ironiæ species, quâ affirmamus nos ea præterire, quæ tamen maximè dicimus: Ejus formulæ sunt; *Prætereo, mitto, taceo, fileo, relinquo, omitto, missa facio, prætermitto, relinquam, concedam, &c.* ut *Cic. Mitto illam primam libidinis injuriam: mitto nefarias generi nuptias: mitto cupiditate matris expulsam matrimonio filiam.* Hic simulatè quædam dicuntur prætermitti, quæ tamen disertè memorantur.

35. Quid

35. Quid est Apôphasis?

APOPHASIS est Ironiæ species, quâ negamus nos dicere aut facere quod maxime dicimus aut facimus: ut, Cic. Ver. 1. *Nec ea dico, quæ si dicam, tamen infirmare non possis.*

C A P. VII.

36. Quid est Metâphora?

METAPHORA est Tropus à simili ad simile.

Nihil est autem in rerum naturâ, unde simile duci non potest, indidemque ideò & Metaphora: ut, *Princeps, Caput Reipublicæ.*

37. Quot sunt Classes illarum rerum à quibus ducitur Metaphora?

Octo præcipuè sunt Classes illarum rerum à quibus ducitur Metaphora:

- I. A rebus sacris & divinis: ut, *Homo homini Deus.*
- II. Coelestibus: ut, *Virgilius Poetarum Sol.*
- III. Ab Elementis: ut, *Invidia flamma. Eloquentia flumen.*
- IV. A Meteoris: ut, *Fulmen Orationis.*
- V. A Mineralibus: ut, *Aurea secula. Ferreum pectus.*
- VI. A Vegetalibus: ut, *Flos Nobilitatis.*
- VII. Ab Animalibus: ut, *Anglia Insularum ocellus. Latrant Oratores, non loquuntur.*
- VIII. A rebus Artificialibus: ut, *Appion Cymbalum mundi; sic doctus ob garrulitatem. Sic dicimus: Limare scriptum, Expolire Orationem, Amicitiam dissuere, &c.*

C A P.

CAP. VIII.

38. Quid est Synecdoche?

SYNECDOCHE est Tropus partis ad Totum, contrā; e. i. Totius ad Partem.

39. Quotuplex est Pars?

Pars duplex est: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Membrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Species.} \end{array} \right.$ SYNECDOCHE MEMBRI est, quando ex Membro Integrum significatur: ut, *testum* pro domo; *Ridiculum caput*, pro faceto & lepidio homine; *Mucro* pro gladio; *Dux* pro exercitu; *Animus* pro homine. Sic, Numerus Singularis pro Plurali ponitur: ut,* *Hostis habet muros, tuis alto à culmine Troja,*
[pro * *Hostes.*] Romanus cedendo vincit.

N. B. Numerus Singularis est Pars seu Membrum Pluralis, non Species; præsertim cum ex Unitatibus, tanquam ex particulis, multitudo omnis constituitur.

41. Quid est Synecdoche Speciei?

SYNECDOCHE SPECIEI est, quando ex Specie significatur Genus: ut, cum ponitur *Aristides* pro Iusto; *Crassus* pro Divite; *Mecenas* pro Patrono. Sic infinitum numerum dicimus pro magno: ut, † *Sexcenta licet ejusmodi, proferre.*[† *Sexcenta*] Species numeri magni pro numero magno in genere.

CAP. IX.

42. Quid est Synecdoche Totius?

SYNECDOCHE TOTIUS est, quando
ex Toto Pars significatur.

43. Quotuplex est Totum?

Totum est duplex: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Integrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Genus.} \end{array} \right.$

44. Quid est Synecdoche Integræ?

SYNECDOCHE INTEGRÆ est, quando
ex Integro significatur Membrum: ut,
Pabula gustassent Troja, Xanthumque bibissent;
i. e. partem pabuli, partem Xanthi fluvii.
Sic Numerus Pluralis pro Singulari: ut, Nos
populo imposuimus, & Creatores visi sumus.
Vbi de se tantum loquitur Orator.

45. Quid est Synecdoche Generis?

SYNECDOCHE GENERIS est, quando
ex Genere significatur Species: ut, Homo pro
Cæsare; Virum pro Fortitudine; Poeta pro Ho-
mero, aut Virgilio; Orator pro Demosthene, aut
Tullio.Sic, cum vixisse & fuisse dicimus, quæ jam
mortua esse, & non existere intelligimus;
— Fuimus Troes, fuit Ilium & ingens
Gloria Teucrorum. —

Hæcenus de Tropis. Vid. supr. Quæst. 5.

CAP. X.

46. *Quid est Figura?***FIGURA** est Elocutio, quâ Orationis habitus à rectâ & simplici consuetudine mutatur.47. *Quotuplex est Figura?*Figura duplex est: { Dictionis, vel
Sententiz. *Vid. Quæst. 75.*48. *Quid est Figura dictionis?***FIGURA DICTIONIS** est, quâ oratio figuratur dictionibus aptè & jucundè inter sese resonantibus.49. *Quotuplex est Figura dictionis?*Figura Dictionis duplex { Dimensione, vel
est, vel in sonorum { Repetitione. *Vid. Qu. 65.*50. *Quid est Figura in Dimensione?***FIGURA IN DIMENSIONE** est suavis ille sonorum in oratione Numerus.51. *Quotuplex est Numerus?*Numerus duplex est: { Poeticus, vel
{ Oratorius. *Vid. Quæst. 62.*52. *Numerus Poeticus quid est?***NUMERUS POETICUS** est, qui perpetuis certorum spatiorum legibus adstringitur.53. *Quotuplex est Numerus Poeticus?*Numerus Poeticus duplex est: { Rhythmus, aut
{ Metrum.54. *Quid est Rhythmus?***RHYTHMVS** est numerus Poeticus certum syllabarum numerum, nullâ habitâ quantitatis ratione, continens.

B.

Plerumque

Plerumque autem Epistrophē soni conjunctam habet: ut in illo divini Vatis Poëmate.

*Dare to be true: nothing can need a lie;
A fault that needs it most, grows two thereby.*

55. *Quid est Metrum.*

M E T R U M est numerus Poëticus certis pedibus constans, quorum ultimus ultimum habet indifferentem.

N. B. Hujus numeri gratia *Metaplasmus* (i. e. transformatio quædam dictionis) permittitur, quando scil. aliquid in ea deficit, redundat, vel immutatur.

56. *Quot sunt metaplasmi Species?*

Metaplasmi quatuor sunt Species:	I. In elidendo, 2.	Synalœpha,	} Quæ omnia nota sunt ex Grammatica.
		Ecthesis,	
	II. In addendo & aufereundo, 6.	Prosthesis,	
		Aphæresis,	
		Epenthesis,	
		Syncope,	
		Paragoge,	
		Apocope,	
	III. In Distrahendo & contrahendo, 2.	Dizæresis,	
		Synæresis,	
		Tmesis.	
	IV. In Immutando, 5.	Metathesis,	
		Antithesis,	
		Diaſtole,	
		Syſtole.	

57. *Quid est Tmesis?*

T M E S I S est, Quæ compositæ vocis partes, alterius

rius vocis interpositione, dissecat ; ut, Hor.

Est quiddam prodire tenus, si non datur ultra. i. e. licet quadantenus prodire.

58. *Quid est Metathesis?*

METATHESIS est, quæ literarum eandem transponit : ut, *pistris pro pristis, Timbre pro Timber.*

Virg. *Æn*, 3. de Syllabâ

Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo

Pube tenus ; postrema immani corpore pristis,

Nam tibi Tymbre caput Evandrem abstulit ensis.

Æneid, 20.

59. *Quid est Antithesis?*

ANTITHESIS est, quæ literarum unam pro aliâ ponit : ut *Olli pro illi ; vortunt pro vertunt ; optumè pro optimè.*

60. *Quid est Diastole?*

DIASTOLE est, quæ brevem syllabam producit : ut.

Mollo Meum levibus cor est violabile telis. Ovid.

Cum muliere marem sociali fœdere jungens. Maur.

Vbi syllabæ naturâ breves in cor & muliere per Diastolen, producuntur.

SYSTOLE est, quæ longam Syllabam corripit ; ut, *tulerunt, palus ;*

Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Virg.

Regis opus sterilisque diu palus, aptaque remis.

Horat. est. pro tulerunt, palus.

Quæ ad numeri Poëtici, sive Carminis, rationem pertinent, à Grammaticis petenda sunt, quamvis in Rhetoricâ tradi debent.

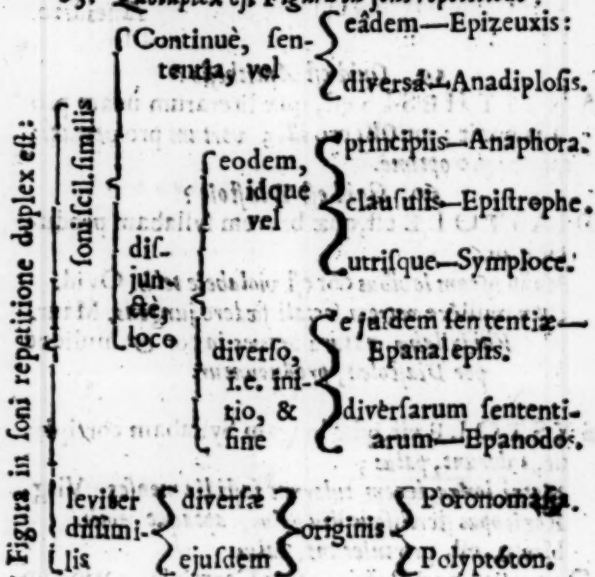
CAP. XI.

62. Quid est Numerus Oratorius?

NUMERUS ORATORIUS est, qui ex pedibus quidem constat, sed incertis & liberis.

Hactenus de Figura in soni dimensione.

63. Quotuplex est Figura in soni repetitione?

CAP. XII.

64. Quid est Epizeuxis?

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continue in eadem sententia iteratur.

65. Quotuplex est?

Duplex est: vel in { parte vocis, { principii,
 { voce integrâ, { finis.

Principii: ut, Ovid. Met. 1.

*Outinam possem populos reparare paternis.**Artibus, atque animos formata infundere terra!*

Finis: ut, de Arusp. resp.

Titus Annius ad illam pestem comprimendam, extinguendam, funditus delendam natus esse videtur.

In voce integrâ: ut, Virg. Ecl. 6.

*Ipsa sonant ardua, Deus Deus ille, Menalca.**Si, nisi quæ facie poteris te digna videri.**Nulla futura tua est, nulla futura tua est.*

66. Quid est Anadiplosis?

ANADIPLOSIS est, quando sonus similis continue in diversis sententiis, 1. 2. In fine præcedentis, & principio sequentis repetitur: ut, Virg. Ecl. 10.

*Pierides, vos hæc facietis maxima Gallo:**Gallo, cuius amor tantum rati crevit in horas.*

67. Quid est Climax?

CLIMAX est, quando Anadiplosis pluribus gradibus continuatus: ut, ad Heren. *Quæ reliqua spes libertatis manet, si illis, & quorū libes? licet; & quod licet, possunt; & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, vobis molestum non est.*

C A P. XIII.

68. *Quid est Anaphora?*

ANAPHORA est, quâ similis sonus iteratur in principiis sententiarum: ut, *Virg. Geor. 5.*
Te, dulcis Coniux, Te solo in littore secum,
Te, veniente die, Te, decedente, canabat.

69. *Quid est Epistrophe?*

EPISTROPHE est, quâ similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro Pomp. *Et ejus voluntatibus non solum cives assenserint, socii obtemperarint, hostes obediunt. sed etiam venti tempestatēque obsecundarint.*

70. *Quid est Symptoce?*

SYMPLOCE est, quâ similis sonus in principiis & clausulis iteratur: ut, *Agrar. 1.* *Quis legem tulit? Nullus. Quis majorem populi partem suffragiis privavit? Nullus. Quis Comitibus prae- fuit? Nullus.*

C A P. XIV.

71. *Quid est Epanalepsis?*

EPANALEPSIS est, quâ similis sonus in principio & clausulâ ejusdem sententiæ repetitur: ut, *Æneid. 1;*

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa,

72. *Quid est Epanodos?*

EPANODOS est, quâ similis sonus in principio & clausulâ diversarum sententiarum, sed inter-

intercedente Anadiplosi iteratur : ut, *Virgil Eclog.*
8.

*Crudelis Mater magis, an Puer improbus ille?
Improbus illo puer, crudelis tu quoque Mater.*

*Whether the worst, the Child accurst, or else the
cruel Mother?*

*The Mother worst, the Child accurst, As bad th'
one as th' other.* T. F.

C A P. XV.

73. *Quid est Paronomasia?*

PARONOMASIA est, cum dictio literarum
aut syllabarum alicujus commutatione, significati-
one quoque commutatur: ut, *Cat. 1. Non emissus
ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur.*

74. *Quid est Polypotton?*

POLYPTOTON est, cum ejusdem originis
varijs casibus voces inter se consonant: ut, *Virg.
Æn. 4.*

*Mors mortis morti mortem nisi morte dedisset,
Æterna vita janua clausa foret.*

C A P. XVI

75. *Quid est Figura Sententie?*

FIGURA SENTENTIE est, Figura
quæ totam Sententiam aliquo animi motu
afficit.

76. *Quotuplex*

Reverit Elementis.

76. Quotuplex est?

1. Ecphonésis.

2. Revotatio Sui-
ipſius.
quæ vel

Antecedentis Epânor.
correctio & thôſis.

Consequentis Apopho-
reticentia & péſis.

3. Apostrophe.

4. Prosopopœia.

Dialogismo. *Vid. Quæſt. 92.*

77. Quid est Logismus?

Logismus est, quando sine collocutione sententia figuratur.

78. Quotuplex est?

Quadruplex est: Ecphonésis, & Sui-ipſius Revota-
tio, Apostrophe, & Prosopopœia.

ECPHONESIS est Figura in Logismo per
Adverbium Exclamandi expreſſum vel intellectum

N. B. Iſta Figura magnum prorsus est animi
commovendi instrumentum, & quidem af-
fectuum variorum.

79. Quot modis fieri ſolet Exclamatio?

1. Admiracionis: ut, O clementiam admirabilem?

2. Desperationis: ut, O frustra mei ſuſcepti labo-
res!

3. Optationis: ut, O utinam tunc, cum Lacedæ-
mona claſſe petiſſet, Obſutus inſanis eſſet adul-
ter aquis!

4. Indignationis: ut, O ſcelus! O peſtes! O Libes!

5. Irriſionis: ut, O ſtatros Camillos, Curios, Fabri-
cios, Catulinos, Scipiones, Marcellos, Maxi-
mos! O amicum Paulum! ruſticum Marium!

6. obteſta-

Duplex est, in

Logi-
mo

Fieri ſolet per modum

6. Obtestationis; Proh Deum atq; homines si-
dem!

7. Gaudii; O populari! cequis nobodie fortunator!

8. Commiserationis & doloris; ubi usurpantur
ah, heu, eheu, ehei: ut, Cic. Offic. 1. O domus di-
tigua! heu, quam Dispari domino dominari!

9. Invocationis vel compellationis; ut, Dii ma-
ris & cæli! Dignissime vir! Amplissime præsul!

10. Deprecationis; ut, Æn. 1.

Dii tibi (si qua pios respectans numina, siquid
Usquam justitiæ est, & mens sibi conscia recti)
Præmia digna ferant! —

11. Imprecationis; ut, Æn. 2.

At tibi pro scelere (exclamat pro talibus auspi)
Dii (si qua est cælopietas; qua talia curet)
Persolvant graves dignas! —

30. Quid est Epiphonéma?

EPIPHONEMA est exclamationis species, quæ ad
finem rei narratæ & explicatæ addi solet: ut,
cùm Virgilius exposuisset omnes causas, quibus
Iuno Romanos persequeretur, tandem acclamar,
Tanta molis eras Romanam condere Gentem.

Æneid.

31. Quid est Revocatio sui ipsius,

REVOCATIO SUI IPSIUS est, quando revoca-
tur quidpiam; & est ardentioris sermonis veluti
refrigeratio.

32. Quotuplex est.

Duplex est: { Epanorthosis, aut
Apostrophe.

33. Quid est Epanorthosis?

EPANORTHOSIS est, quando antecedens ali-
quid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heaut. Filium
unicum

unicum adolescentulum habet; ab quid dixi? habere me: imo habui Chremem: nunc habeam, necne incertum est.

86. *Quid est Apostrophe?*

APOSIOPESES est, quâ sententiâ inchoatâ cursus revocatur, partem aliquam, quæ tamen intelligatur, reticendo; ut, Ter. Eun.

Ego te furcifer, si vivo.

C A P. XVII.

APOSTROPHE est, quando oratio ad alienam personam convertitur, quam instituta oratio requirit, ut, Metam. 1.

——— *Dii ceptis (nam vos mutastis & illas)*

Quot modis fieri solet Apostrophe?

Apostrophe fit variis modis

1. Ad Deum; ut, *fit misericordia tua; Iehovah, super nos, quemadmodum speramus in te.*
2. Ad Angelos bonos; ut, *Vos sanctissimi Angeli testes volo meæ innocentia.*
3. Ad Angelos malos; ut, *Sanguis Iesu Christi nos purgat ab omni peccato: Quid ergo tibi vis Satan, quando contrarium mihi insurras?*
4. Ad Adversarios; ut, *Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?*
5. Ad ipsum Oratorem: ut, *utquid perturbatis animi meæ? quin te convertis ad Deum, inque sinum eius tuam exoneris sollicitudinem.*
6. Ad Auditores præsentem; ut, *Te nunc appello P. Scipio, Te Metelle.*
7. Ad absentes: ut, *De rebus tuis gestis, M. Marcelle, nulla unquam conticescet ætas.*

8. Ad

8. Ad mortuos: ut, *Sic est auditor, Facundia ad omnia utilis. Provoco ad te Cicero, Eloquentia parens.*

9. Ad Bestias: ut, *Vos adeste Ciconia, & ingratitudinem hominum redarguite.*

10. Ad res inanimatas: ut, *Vos agri, vos parietes obtestor; Annon sudabatis, cum tantum nefas hoc loci perpetrabatur?*

88. Quid est Prosopopœia?

PROSOPOPOEIA est, quâ alienam personam oratione nostrâ loquentem fingimus. Sic Virg. sub Æn. personâ:

O Socii! (neque ignari sumus ante malorum)

O passi graviores! dabit Deus his quoque finem, &c.

89. Quotuplex est?

Duplex est: { Imperfecta, &
                                { Perfecta.

90. Quid est imperfecta?

IMPERFECTA est, cum sermo alienæ personæ leviter & obliquè repræsentatur: ut, pro lege Manil. *Hi vos (quoniam libere loqui non licet) tacite rogant, ut se quoque, sicut cæterarum provinciarum socios dignos existimetis, &c.*

91. Quid est Perfecta?

PERFECTA est, cum tota fictio personæ oratione nostrâ plenè repræsentatur.

C A P. XVIII.

92. Quid est Figura in Dialogismo?

FIGURA IN DIALOGISMO est, cum sententia figuratur in colloquutione, quæ consistit in Interrogatione & Responsione.

93. Quotuplex

93. Quotuplex est?

Interrogatio.	Deliberatio	nobiscum. — Aporia.
	Occupatio.	cum alijs. — Anacoenosis.
Responsio.	facti } dicti }	Condonatio
		Prolepsis & Prosopopoeia.
		Epitrope.
		Synchoresis.

94. Quid est Aporia?

APORIA est deliberatio nobiscum ut, Virg. *Æn.* 4.

En quid agam? rursusne procos irrisa priores.

Experiat? Namadumque petam connubia supplex, &c.

Tandem responsio addubitationis sequitur

Quin mōvere, ut merita es, ferroque avertē dolorem?

95. Quid est Anacoenosis?

ANACOENOSIS est deliberatio cum alijs:

ut, Cic. pro Quin. *Quid denique? quid censesis?*

cedo si vos in eo loco essetis, quid aliud fecissetis?

96. Quid est Occupatio?

OCCUPATIO est, cum alieni consilii interrogationem occupamus, eique responsionem subijcimus.

Hæc } à priori parte Prolepsis
      } sive ὡς πρόλογος
      } à posteriore parte Prosopopoeia
      } ὡς ἐπὶ τῷ λόγῳ
      } dicitur.

ὡς ὑποθέσκει subjectionem proponit: cuius signa ferē sunt. *Etsi, licet, quanquam, dicat aliquis, quærat aliquis, miretur aliquis, at inquis, at inquit aliquis, &c.*

ὡς ἀντιπαρατίθεται objectioni respondet, cuius signa ferē sunt, *Tamen, ac inquam ego, respondeo hunc in modum, bistalem comparationem volo responsionem, &c.*

N. B. Prolepsis fere Prosopopœiam conjunctam habet;

ideoque alias } obliqua } est;
 } directa }

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Prosopopœiam adjunctam habet; ut, Cic. pro Amer. Credo ego vos (Judices!) mirari quid sit, quod cum tot summi Oratores hominesque nobilissimi sedent, ego potissimum surrexerim, &c.

Tandem Responsio subjungitur.

Qua me igitur res præter cæteros impulsit, ut causa Sexti Roscii reciperem?

DIRECTA est, quæ plenam habet Prosopopœiam; Cic. pro Cælio, Dicit aliquis, hæc iniqua est tua disciplina? Sic tu instituis adulescentes?

C A P. XIX.

97. Quid est Epitrope?

EPITROPE est, cum facti cujuspiam licentia condonatur.

98. Epitrope quotuplex est?

Epitrope duplex est; } Seria.
 } Ironica.

Seria: pro Flacco. Tribuo Gracis literas, do multarum artium disciplinam, non adino sermone laporem, ingeniorum acumen, dicendi copiam; denique etiam si quæ sibi alia sumant, non repugno; testimoniorum religionem et fidem nunquam ista natio coluit.

Ironica; ut, — neque te teneo, neque diſſa refello.

I; Sequere Italiam ventis; pete regna per undas.

99. Quid

99. *Quid est Synchoreſis?*

SYNCHORESIS est, cum dictum aliquod,
aut argumentum condonatur: ut, *sic sacrilegus;
ſit fur, ſit flagitiorum omnium vitiorumque princeps:
at eſt bonus Imperator.*

C A P. XX.

Hactenus de Elocutione, primâ Rhetorices
parte, in Tropis & Figuris expoſita.

100. *Quid eſt Pronunciatio?*

PRONUNCIATIO eſt externa exornatio
Orationis.

Quare dicitur Externa?

Externa dicitur ad differentiam Elocutionis,
quæ eſt interna exornatio Orationis.

101. *Quot ſunt Pronunciationis partes?*

Pronunciationis partes } Vox, ſeu Prolatio,
duz ſunt: } Geſtus, ſive Actio.

De Prolatione Canones.

- I. *Oratio non eodem tenore, ſed gratiæ vocis varietate
preferenda. Perpetuâ enim monotonia, turpis & in-
grata eſt.*
- II. *Nè ſit vox graviffima, nève acutiſſima. Nam
ſubmiſſo illo murmure debilitatur omnis in-
tentio: contrâ autem, omnia clamorè dî-
cere, inſanum eſt. Et quod majus inſcitiz fue-
rit*

rit argumentum, quàm clamore applausum querere velle? quales veriùs *Clamatores* dixeris quàm *Oratores*. *Cicero* eos claudis esse similes dicebat; nempe, quia ut hi ob imbecillitatem suam ad equum confugiunt: Ità isti in voce *Stentorea*, tanquam in jumento, fiduciam omnem apud imperitiores ponunt. Atqui, ut bene olim dictum fuit, cognoscitur Orator *ἐκ τῆς φωνῆς*, *ἐκ τῆς ὁμιλίας*, non ex voce, sed ex mente. *Voss.*

III. *Singulae* cujusque dictionis syllaba, praesertim extrema, distinctè & clarè proferantur.

Quia terminationis occultatio occultat fere sensum sententiae; hic tamen supinâ discentium (nè dicam docentium) negligentia in scholis nonnullis nimium peccatur.

IV. *Emphatica*, aliâque praecipue nota verba, praesertim antitheta, seu invicem respondentia, paulò altioris vocis & tonum & sonum requirunt; ut, An lingua & ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit, manu & virtute non potuit? Hic verba *emphatica*, lingua & manu, ingenio & virtute invicem respondent: idèoque clariori voce proferenda sunt.

V. *Vox*, quantum ad orationis partes.

1. *In exordiis*, submissa ac verecunda,
2. *In narratione*, simplex & aperta, familiari colloquio similis.
3. *In positione*, tardior & clarior.

4. In Confirmatione } explicando, recta & media in-
 sit varia: nempe in } ter acutam & gravem.
 } probando, gravis, agilis, &
 } acris,
 } amplificando, contenta, fortis,
 } & penetrans.
5. In confutatione, sit vehementior & severior, & si
 efferenda sit Ironia, jocosa.
6. In Epilogo excitata, quasi parva victoria.
 VI. Ratione affectuum, sit vox.
1. In miseratione, flexibilis, plena, interrupta, flebi-
 lis.
2. In iracundia, acuta, incitata, crebro interrupta,
 nutans, vacillans, & proferens verba tertia-
 ta.
3. In metu & verecundia, contracta, demissa, ha-
 sitans & abjecta.
4. In voluptate, lenis, tenera, effusa, hilarata, re-
 missa.
5. In dolore sine commiseratione, gravis & obducta
 sono, & pressu imo.
6. In dolore cum commiseratione, tristis, blanda, &
 submissa.
7. In { blandiendo, }
 { fatendo, } lenis & submissa.
 { satisfaciendo, }
 { rogando, }
8. In { suadendo, }
 { monendo, } gravis ac fortis.
 { promittendo, }
9. In consolando, tristis, blanda & submissa.
10. In laudando, gratularum actione, & similibus.
 laeta, magnifica, & sublimis.

De Gestu Regula.

Quæ sunt de gestu } Totius Corporis:
 } Singularum partium:

Totius Corporis.

I. Corpus inter perorandum sit secundum naturam erectum & elevatum.

II. Corpus moderate moveatur; nè sit immobile instar statui, aut agitetur instar rami à ventis impulsus.

Singularum partium :

III. Caput erigatur in causa bona; demittatur modice ad significandum modestiam, verecundiam, & humilitatem: cætera sit erectum secundum naturam.

IV. Oculi aperti significant favorem; immoti & blandi fiduciam; immoti & rigidi vehementiam; conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.

V. Cervice utendum erecta, non tamen rigida.

VI. Humeri non alleventur nimis, aut contrahantur.

VII. Brachia modicè projiciantur, & dextrum potius quàm sinistrum faciat gestum.

VIII. Manus optimè à sinistro incipiat latere, ac dextro deponitur.

IX. Pectus feriat, & femur in affectibus vehementioribus.

X. In Pedibus observetur } Status.
 } Incessus.

In dextrum aut lævum latus vacillare, alternis pedibus insistendo, ridiculum est. *Sapplosio* tamen pedis in contentionibus & incipiendis & finiendis est opportuna.

Incessus permissus est Oratori, sed rarus, & tantum in causis publicis, ubi suggestum amplum & spatiosum est: discursare autem ineptissimum.

Atque hæc de Gestu corporis sufficiat monuisse: reliqua, quæ ad Actionem pertinent, exercitationi relinquemus: cuius hoc agendi artificium debet quædam præceptis.

F I N I S.

Δόξα τῷ Θεῷ.

APPENDIX

DE

FIGURIS SECUNDARIIS.

Primariis Dictionis sententiae Figuris (οἷος ἐν
ᾧ ἀνέκλιτος μέγας) adjiciantur totidem
in utroque secundariae.

Figurae Dictionis Octo:

1. Ellipsis.	}	5. Hyperbaton,
2. Pleonasmus,		6. Zeugma,
3. Asyndeton,		7. Antithesis,
4. Polysyndeton.		8. Gracismus.

Quaest. 1. Quid est Ellipsis?

ELLIPSIS est, quando Verbum aliquod in
constructione necessarium, omittitur, ad ex-
primendum affectum. Ita *Admirationem* prae se
fert imperfecta illa Veneris locutio. *Aen. 1. Sed vos
qui tandem?*—ubi omittitur [*estis.*] Et illa Pamphili
indignationem: *Ter. Act. 1. Scen. 5. Tantumne rem
tam negligenter ager?* ubi deest [*debet.*]

Quaest. 2. Quid est Pleonasmus?

PLEONASMUS est, quando verbum aliquod
in Oratione redundat.

N. B. Indicat autem, cum emphasi, vebementi-
am, aut certitudinem: ut *Ubi gentium?* His-
ce oculis vidi. *Sed qui talem emphasin non
habet, otiosa est, & vitiosa.*

Quæst. 3. Quid est *Afyndeton*?

ASYNDETON est, quando in vocabulorum congerie enittitur Coniunctio copulativa, ob celeritatem & acrimoniam; ut, *Tot res repente circumvallunt, unde emergi non potest; vis, egestas, iniustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulæ voces *afyndetæ* sunt *emphaticæ*.

Quæst. 4. Quid est *Polyfyndeton*?

POLYSYNDETON est, quando Coniunctiones, ob orationis gravitatem, neque etiam sine *emphasi*, redundant: ut, *Liv. lib. 8 Dec. 3. Et somnus & vinum, & epula, & scorta, & balnea, corpora atque animos encruant.*

Quæst. 5. Quid est *Hyperbaton*?

HYPERBATON est verborum, à recto constructionis ordine, in alium concinniores, elegantiz & varietatis ergo, transpositio: ut, in primâ primæ orationis sententiâ. *Quæ res in civitate duæ plurimum possunt, ea contra nos ambæ faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia, quarum alteram (C. Aquilli!) vereor, alteram metuo Eloquentia Q. Hortensis, ne me dicendo impediatur, non tamen commoveor gratia S. Nevii, ne P. Quinctio noceat, id verò non mediocriter pertimesco.* Naturalis enim ordo longè diversus est: *Gratia & Eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimum in civitate, ambæ ea faciunt contra nos in hoc tempore: quarum vereor alteram, (C. Aquilli!) metuo alteram: commoveor non tamen, ne eloquentia Q. Hortensis impediatur me dicendo: pertimesco verò id non mediocriter ne gratia S. Nevii noceat. P. Quinctio.* Quam hic ordo absonus, quam ingratus foret?

Quæst. 6.

Quæst. 6. Quid est Zeugma?

ZEUGMA est, cum Verbum aliquod, aut Ad-
jectivum, semel in sententia expressum, ad plura
diversorum Generum, Numerorum, aut Perso-
narum, supposita refertur, cum quorum proxi-
miori concordat; ut, *Vicit pudorem libido, timo-
rem audacia, rationem amentia.*

Est autem triplex:

Prozeugma; cum vox illa communis exprima-
tur in principio: ut,

—Sunt nobis mitia poma,

Castanea molles, & pressi capia lactis.

Mesozeugma; cum in medio: ut,

*Semper honos nomenque tuum laudes-
que manebunt.*

Hypozeugma; cum in fine: ut. Ovid.

*Non Venus & vinum sublimia pectora
fregit.*

Quæst. 7. Quid est Antithesis?

ANTITHESIS est, cum Opposita (seu Anti-
theta) in oratione invicem respondent: ut,

Obsequium amicos, Veritas odium parit.

Quæst. 8. Quid est Grecismus?

GRÆCISMUS [sive Hellenismus] est, quan-
do constructio Græcæ linguæ propria in sermo-
ne Latino usurpatur: ut, *Canum degeneres cau-
dam sub alvum reflectunt. Nigra lanarum nullum
colorem bibunt. Sic Græci; Ἰσορρυ Αἰσχροῦ ἵδ
τοῦ ὑπὸ γαστρίαι ἀπειράζον τὰ κῆρ τῶν ἄνδρ
δὲ πάλαι; μὴ αἰνῶν τοῦ ἀνδρὸς ἵδ τῶν ἄνδρ*

His addantur tumores...

HYSTEROLOGIA [sive Hysteron Prote-
ron] cum in oratione, quod naturæ ordinis præ-
cedit, sequitur; ut, Virg.

Postquam alios tetegit fluctus, & ad æquora venit,

ANTIPTOSIS est, cum casus pro casu ponitur: ut, *Urbem quam statuo, vestra est; pra Urbs.*

HYPALLAGE est, cum duae dictiones commutant casus: ut, *Dare classibus Austros; pro dare classes Austris.*

Figurae Sententiae decem:

1. Parrhesia,	}	6. Synonymia,
2. Erotēsis,		7. Hypotypōsis,
3. Parēntesis,		8. Præmunio,
4. Parátthesis,		9. Transivio,
5. Periphrasis,		10. Rejectio.

Quæst. 1. Quid est Parrhesia.

PARRHESIA est, cum rem invidiosam, aut odiosam liberè eloquimur apud eos, quos vereri debemus. Et est duplex: vel qua crimen nobis intentatum confidenter fateamur & defendimus; vel qua aliis crimina audacter objectamus & reprehendimus.

Quæst. 2. Quid est Erotēsis.

EROTESIS est locutio, qua aut

1. Sciscitamus; ut,

Quis est iste puer? an Melibui?

2. Instamus; ut,

Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?

3. Contrarium

3. Contrarium vehementer enunciamus: Interrogatio enim affirmativa vehementer negat; negativa vehementer affirmat.

Quæst. 3. *Quid est Parenthesis?*

PARENTHESIS est sententiola sententiæ partibus commodè inserta; sed nec cum priori, nec cum posteriori coherens. De duæ quæ notentur Regulæ:

1. { Nec longa, nec frequens sit: quia hiulcam reddit orationem & obscuram.
2. { Parenthesis Parenthesi raro inferatur.

Quæst. 4. *Quid est Parathesis?*

PARATHESIS est, quando declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem casu apponitur: ut, *Lupum* [piscem] non vidis *Italia*.

Quæst. 5. *Quid est Periphrasis?*

PERIPHRAESIS est, rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicatio.

N. B. Hæc quatuor præcipuè modis fit.

1. Cum Patria, Secta, aut Facinus proprii nominis loco ponitur: ut *Venusinus* poeta, pro *Horatio*; *Sulmonensis* Vates, pro *Ovidio*; *Peripatetica* Schola Princeps, pro *Aristotle*; *Stoica* Familia Pater, pro *Zenone*; *Eversor* Carthaginis, pro *Scipione*, *Trojani Belli* Scriptor, pro *Homero*, Ο' τὰ ἐθνικά γεγάυς, *Stephanus*, Ο' ἡν σασιον ἐξηστης. *Hermogenes* Rhetor, Ἀλεξανδρῶς ῥήτωρ τὰ ἑσπερία ποιῶς, *Achilles* Statius.
2. Etymologiâ, cum videlicet nominis rationem explicamus: ut, *Alienæ hereditatis* captator, pro *Hereditaria*; *Vir sapientiæ studiosus*, pro *Philosopho*, *Veri Dei* cultor, pro *Christiano*,

3. Notatione,

3. Notatione, cum notis, ac signis quibusdam accedentium rem quamplurimam depingimus: ut, Caput uno scalpit digito; pro molli. Cubito se emungit; pro Salsamentario.

4. Flattione: ut, Ars ornate dicendi; pro Rhetorica. Legum ac civium libertati; Oppressor; pro Tyranno.

Quæst. 6. Quid est Synonymia?

SYNONYMIA [sive Palilógia] est congeries Synonymorum: ut, Virg. Æn.

*Quem si fata vivum servant, si vescitur aura
Ætherca, nec adhuc crudelibus occupat umbris,
Non metus—*

Quæst. 7. Quid est Hypotyposis?

HYPOTYPOSIS est, cum res tota ita particulatim & ordine exprimitur, ut coram videri videatur.

Quæst. 8. Quid est Præmunitionis?

PRÆMUNITIO [sive Præparatio] est, quando adversus eorum, qui dicturi sumus, reprehensionem, nos præmunimus, rationem aliquam aut causam prætendentes.

Quæst. 9. Quid est Transitiō?

TRANSITIO est, qua connectuntur partes orationis.

Duplex est;

1. Perfecta; qua dicitur, & quid dictum sit, & quid dicendum; ut, Virg. Georg. 2.

*Hæc enim arborum cultus, & sidera cæli
Nunc te Bacche canam, &c.—*

2. Imperfecta; qua, aut quid dictum, aut quid dicendum sit, dicitur: ut, Salust. in Jugurth. De Africa & ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.

Fit octo modis :

- I. Ab æquali : ut, *At hæc erant jucundissima, nec minus voluptatis attulerunt illa.*
- II. Ab inæquali : ut, *Sed hæc utcumque, ignoscenda, quis ferat ? audisti gravissima, sed audietis graviora.*
- III. A simili : ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ Romæ patrâsse dicitur.*
- IV. A contrario : ut, *Sed hæc juvenis peccavit, nunc senis virtutes audietis.*
- V. A diverso : ut, *De moribus habet, nunc de doctrinâ reliquum est ut dicamus.*
- VI. Quasi per occupationem : ut, *Iam ad reliqua properabimus, si prius illum unum adjecêrimus.*
- VII. Per reprehensionem : ut, *Quid his immoror ? ad id, quod est hujus causæ caput, festinet oratio.*
- VIII. A consequentibus, sive a relativis : ut, *Habet quid in illum contulerim beneficiorum, nunc quam gratiam mi retulerit, audi.*

Quæst. 10. Quid est Rejectio ?

REJECTIO est, cum aliquid aut in alium locum, aut in aliud tempus rejicimus ; aut omnino à causa & oratione nostra removemus : ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco : & ita dicam, ut neque vera laus ei detracta oratione mea, neque falsa affecta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N. B. Scitum est causam in tempora conferre, cum afferre plura, si cupias, non queas.

Omnia

Omnia ferè hujus Artis Vocabula (ut & aliarum)
origine Græca sunt. Horum igitur natales
indigitare, Etymologizæque rationem, in Juni-
orum gratiam, explicare, & hoc in loco jubji-
cere visum est.

Πρὸς τὸ ὁρθῶς διδάσκειν δεῖ τοῦτον ἑξετάζειν
τὰ ὀνόματα.

RHETORICA [subintellige, *Ars*,
vel *facultas*] ῥητορικὴ (scil. τέχνη) à
ῥέω dico: quia est ars ornatè dicen-
di. ῥέω autem hoc modo formatur:
ἔρῳ dico est inusitatum; Futurum,
ἐρῶ. Ἰωνικῇ διαλύσει, ἐρέω dicam; unde deduci-
tur Præsens novum, ἐρίω, dico: καὶ ἀφαιρῶσιν, ῥέω
(sicut ab ἐρύω fit ῥύω) Futur. ῥήσω, Præter. ἔρρηκα.
Atticè, εἰρηκα (ut εἰληφα pro λέληφα) Præter. Pass.
ἔρρημαι—ἔρρησαι—ἔρρη. Unde ῥήμα—ῥήσις—ῥή-
τως, & ῥητορική.

Trochus, τροχός à Præter. Med. τέτροπα, quod
à τρέπω, mutuo, immuto: est enim λέξεων ἐκτρο-
πή, deflexio à communi usu, & propriâ significatione.
Cic. lib. declar. Orat. Ornari orationem Græci pu-
tant, si verborum immutationibus utantur: quas ap-
pellant τροπὴς, & sententiarum, orationisque for-
mis, quas vocant σχήματα.

Cata-

Catachrēsis, κατὰ χενοίς, abusio : ἀ κατὰ χενοίς, — ὅμαι, abutor, quia alienis utuntur, et in propria deficiunt : ἀ χενοίς Præc. κατὰ χενοίς, κατὰ χενοίς, &c. unde χενοίς, & cum Præc. κατὰ (contrarium significante) κατὰ χενοίς.

Hyperbole, ὑπερβολή, superlatio ; ab ὑπερβάλλω, supero ; quia alicujus augendi, minuendive causa superat veritatem.

Auxesis, αὐξήσις, augmentum, incrementum, ab αὐξέω ὦ, augeo (pro quo in usu est αὐξω, amplifico,) quia amplificando rem auget.

Meiosis, μείωσις, imminutio, extenuatio, ἐλάττωσις : ἀ μείω ὦ, minuo, minorem reddo : ex Comparativo μείων, ut Synonymum ἐλάττω ex ἐλαττον,

Tapeinōsis, ταπεινώσις, humiliatio, submissio : ἀ ταπεινέω ὦ, humilem reddo, submitto ; quia hanc Figurā rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μεταλήψις, transumptio, ὑπερβαλὼς μεταλαμβάνω, quod inter alia significat transumptio. Variè sumitur. Apud Rhetorices, est status quidam, nempe controversia quædam iudicium præcedens. ita dicitur, quia a iudice in iudicem, ab accusatore in accusatorem, a tempore in tempus, a loco in locum, vel denique cum negatur agendum hanc lege, hanc poenā ob, hoc crimen. Voss. l. c. 10.

Μεταλήψις, apud Poetas est, cum nomina ejusdem significationis, inter sese permutantur : ut, cum γαλήνη (pupilla) ponitur pro puella, quin κόρη etiam illa duo significat. Quintil. l. 8. cap. 5. Superest ex iis, quæ aliter significant, μεταλήψις, i. e. transumptio, quæ ex alio in aliud velut viam præstat, Tropus & rarissimus & maxime improprius. Est enim hic in Metalepsi natura, ut inter id quod transfertur, sit medius quidam gradus, nihil ipsi significant,

significans, sed præbens transitum; quem Tropum magis effectumus; ut habere videamur, quam ut ullo in loco desideremus, Itaque hæc Metalepsis est in una voce continuatio Tropi per successionem significationem: sicut Allegoria est continuatio Troporum in diversis dictionibus, & hæc aliquando confunduntur. Ideò Eustathius Μετάληψιν alicubi exponit Ἀλληγορίαν, & μεταλαμβάνειν est & Allegoriā significare.

Μετὰληψις apud Grammaticos, quæ alio nomine χλῖσις, cujus est usus in constructione quum casus, qui præcedit, suam ἀκολουθίαν non servat, sed in alium μεταλαμβάνει, aut μετακλίνει. Cujus Schematis exempla vide apud Eustath. pag. 102.

Λαμβάνωμαι, Perf. λάλημι (Autice εἰλημι) λάλησαι. &c. inde λήψις, & cum Præp. μετ, Μετὰληψις.

Allegoria, ἀλληγορία, inversio, permutatio cum aliud verbis, aliud sensu proponitur: ab ἄλλο & ἀγορεύω i. e. ἀγορεύω dico: ἄλλο γὰρ ἀγορεύει, ἄλλο δὲ νοεῖ. Continet illa plures translationes & continuas, ideòque perpetua Metaphora dicta est: ut Hor. lib. I. Od. 14.

Θ Νᾶνις, referent in mare te novi.

Fluctus: O quid agis? fortiter occupa

Portum, &c.

In qua Navem pro Republicâ, Fluctuum tempestates pro Bellis Civilibus; Portum pro Pace & Concordiâ intelligi voluit.

Metonymia μεταωνυμία, transnominatio. à Præpositione μετ & ὄνομα nomen. A Fabio exponitur nominis pro nomine positio; cujus vis (inquit) pro eo quod dicitur; causam, propter quam dicitur, ponere.

Ironia,

Ironia, εἰρωνεία, *simulatio, irisio*: ab εἶρω *dico*; unde εἰρων *simulator*, qui aliter dicit ac sentit: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro dissimulatione, quā aliter sentimus, aliter loquimur.

Paraleipsis, παράλειψις, *præteritio*: à παράλειπναι, *prætermitto, omitto, relinquo*. Eā utimur, quia res notæ aut parvæ sunt, aut quia ingratae futuræ existimantur, Eadem & Παρασιόρεσις dicitur.

Apóphasis, ἀπόφασις, *negatio*, ab ἀπόφημι, *nego*.

Metáphra, μεταφορά, *translatio*: à μεταφέρειν, *transfero*.

Synecdoche, Συνεκδοχή, *comprehensio*: à Συλλαβίζομαι, *comprehendo*, vel unā excipio, quia est Tro-
pus, quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, præcedentibus sequentia, vel contra. Quintil. lib. 8. cap. 6.

At Grammaticis Συνεκδοχή vocatur, cum nomen aut verbum universale restringitur ad partem, vel aliquid saltem speciale, quod per Accusativum effertur: ut, *ruber capillos*. Synecdochen autem appellant, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare ἑλλειψιν *Præpositionis secundum*, ut apud Græcos intelligi solet κατὰ. Vos. Part. Orat. lib. 4. cap. 6.

Rhythmus, ῥυθμός, *numerus qualis est*, in Musicā ῥυθμός ab Hesychio exponitur κανὼν, μέτρον, πρόπῳ, μέλῳ, ἑυφωνον, ἀκολουθία, τάξις, ὀψέσεις. Suid. τάξις ἐμμελὴς ἀκολουθεῖ ἀρμονίας.

1. Est ordo motionis,
2. Numerus Musicus, qui certo temporum spatio constat,
3. Numerus Oratorius,
4. Numerus Poeticus præcipuè certa in versibus homœoptōris mensura, ἀπὸ τοῦ ῥύθμου.

ῥύθῳ ῥηματαπὸν ὄνομα ῥυθμὶς, καὶ ἔστι τὸ εἰς θ
—ῥυθμὶς; καὶ ἐκ τῶ ἐρύω, τὸ ἐλκύνω, ἔρυσις, καὶ ἀ-
φαιρέσις τῶ ε καὶ ἔστι — ῥυθμὶς, ut significetur
equabilis tractus. Etym. pag. 706. 13.

Metrum, μέτρον, mensura, modus, deinde carmen ex
mensuris certorum pedum constans, ἀπὸ τῶ μέτρον τὸ
μετρίω, καὶ ἀειδμὸν ἵκνεῖ μέτρον, καὶ ἀποβολὴ
τῶ ε μέτρον, sicut ἀ φέρω φέρτρον, & ἀ Νύξ Νύξτρον.
Etym. 541. 46.

Metaplasmsus, μεταπλασμός, transformatio, ἀ με-
ταπλάττω transformo, transmitto, transfiguro.

Synalopha, συνωμοσις, vocalium commixtio, unio
duarum syllabarum, quantum ad vocales, in unum.

ἀ verbo συναιείω co-ungo, simul ungo; Meta-
phoricè pro commisceo, confundo, in unum con-
trabo: sic dicunt, τὸ α καὶ τὸ ο εἰς ω συναιείω,
i. e. κινῶ.

Ecthlipsis, ἐκθλιψις, elisio, exortio: ἀ verbo ἐκθλίβω
extero, elido, excludo.

Prosthesis, προσθεσις, appositio: ἀ προστίθημι, appono.

Apharesis, ἀφαιρέσις, ablatio, ἀ ἀφαιρέομαι, aufero.

Epanthesis, ἐπανθεσις, interpositio: ἀ ἐπιτίθημι,
interpono.

Syncope, συκοπή, concisio: ἀ συκόπη, concido.

Paragoge, παραγωγή, productio: ἀ παρῶ, produco;
Tryphon παραρρηματισμός vocat.

Apocope, ἀποκοπή, abscissio: ἀ ἀποκόπη, ab-
scindo.

Dixresis, διαίρεσις: ἀ διαίρω, dissolvo.

Synxresis, συναιρέσις, contractio, ἀ συναιείω, in unum
contrabo: dicitur etiam ὅτι συνωμοσις, coalitura:
ab ὅτι ad, & συναιείω, collino, commisceo.

Tmesis, τμήσις, sectio, divisio: ἀ τέμνω, secō; pr.
παρ. τέτμημαι-ται, unde ἡμίμα, ἡμίσις, ἡμίτος.
D Metathesis,

Metáthesis, μετὰθεσις, transpositio, à μετ' & τίθημι, pro-
 Antíthesis, ἀντίθεσις, ab ἀντί pro & τίθημι. (no.

Diáthole, διασολή, extensio, diductio, dilatio: figura,
 quâ syllabâ contra naturam extenditur, pro-
 ferturque ore διεσταλμένω, diducto, & dilatato,
 cum tamen sit pronuntianda συνεσταλμένω, i. e.
 contracto: à στελλω, præt. m. ἔσολα, unde cum præp.
 διασολῃ. Aliter vocatur ἐκτασις, i. e. extensio.

Systole, Σύσολη, correptio: cui opponitur διασολή
 à pr. med. ἔσολα.

Epizeuxis, ἐπιζεύξις, adjunctio: ab ἐπιζεύγνυμι,
 conjungo, desuper innecto.

Anadiplosis, ἀναδιπλωσις, reduplicatio: à præp.
 ἀνά, & διπλόω—ώσω, duplico.

Climax, κλίμαξ, gradatio: παρὰ τὸ κλίνω, perf.
 pass. κέκλιμαι, unde κλίμαξ.

Anáphora, ἀναφορὰ, relatio, ab ἀναφέρω, refero.

Epístrophe, ἐπιστροφή, conversio; ab ἐπι & στρέφω,
 verto.

Symploce, Συμπλοκή, complexio, complicatio; à
 Συμπλέκω, complico, connecto.

Epanalépsis, ἐπανάληψις, resumptio; verbum de-
 comp. ab ἐπὶ, ἀνὰ, & λαμβάνω, perf. pass. λέλην-
 μαι, λέλησαν—inde λήψις, & in compositione
 cum præp. ἐπανάληψις.

Epánodos, ἐπάνοδος, regressio; cum per eadem
 recurrimus, verba in verso ordine relegentes: ab
 ἐπὶ & ἄνοδος, quod ab ἄνω & ὁδός.

Paronomasia, παρονομασία, adnominatio: à præp.
 παρὰ, & ὄνομα, nomen.

Polypróton, πολυπρῶτον, variatio casuum; q. d. va-
 rié πρῶτον i. e. cadens; multitudo casuum vari-
 etate distincta.

Logísmus, λογισμὸς, à λογίζομαι, præt. λελόγισμαι.
 Ecphonésis,

Ecphonéſis, ἐκφωνήσις, exclamatio; ἀπὸ τῆς ἐκφωνέω
—ήσω.

Epiphonéma, ἐπιφωνήμα, acclamatio; ab ἐπιφωνέω,
acclamo.

Epanorthóſis, ἐπανόρθωσις, correctio; ab ἐπανορθόω,
corrigo.

Apoſiopéſis, ἀποσιώπησις, reticentia; ab ἀπὸ & σιω-
πάω--ήσω, abiceo.

Apóstrophe, ἀποστροφή, averſio, ab ἀπὸ & στρέφω.

Proſopopeia, προσωποποιία, fictio personæ, ἀ προσω-
πων, persona, & ποιέω.

Apória, ἀπορία, addubitatio, ἀπὸ τῆς ἀπορέω, fut. ἀπο-
ρήσω, & ἀπρῆμαι, ambigo, dubito, hæro animi, pendeo.

Anaccenóſis, ἀνακοίνωσις, communicatio; ab ἀνὰ &
κοινόω, communico.

Proléſis, προλήψις, occupatio, anticipatio: ἀ πρὸ &
λαμβάνω, præτ. λάβημαι, λάβησαι, &c. unde λή-
ψις, & cum præp. πρόληψις.

Proſapódofis, προσωπόδοτος, redditio: ἀ προσωπο-
δίδωμι, reddo, insuper do, addo.

Hypóphora, ὑποφορά, objectio; ab ὑποφέρω, objicio.

Anthypóphora, ἀνθυποφορά, subjectio: Quint. lib. 9.
ab ἀνθυποφέρω, per sermonis exceptionem objicio,
tacitè adversarii objectionibus occurro.

Epitrope, ἐπιτροπή, permissio: ab ἐπιτρέπω per-
mitto, concedo.

Synchoréſis, συγχώρησις, concessio: ἀ συγχωρέω,
concedo.

Ellípsis, ἑλλειψις defectus: ab ἑλλείπω, deficio.

Pleonasmus, πλεονασμός, redundantia; ἀ πλεονάζω,
redundo.

Aſyndeton, ἀσύνδετον, inconjunctum; vocatur δι-
αλυτον, dissolutum; oratio, in qua omittuntur co-
pulativæ particulæ; ut veni, vidi, vici; ab α pri-
vativâ

vativā particulā, & *ἑνωτικὸς*, colligamus, à *ἑνω*, ligo.
 Polytyndeton, *πολυσύνδετον*, varie & multipliciter
conjunctum, à *πολὺς* & *ἑνωτικὸς*.

Hypérbaton, *ὑπερβατον*, *transgressio*; ab *ὑπερβαίνω*,
transgredior.

Zeugma *Ζεύγμα*, *junctura*, *junctio*; à *ζεύνυμι*, *jungo*.

Antithesis, *ἀντιθέσις*, *oppositio*, vel *ἀντιθέτων*, *oppo-*
situm; ab *ἀντί*, i. e. *contra*, & *θέσις* *positio*, à *τίθημι*.

Gracismus, *γεραικισμός*, *imitatio Græcorum*, *Γεραι-*
κός, *Græcus*; Rex quidam à quo *græcia* appellatur.

V. Plin. l. 4. c. 7. Steph. Byz. *Γεραικός* ὁ *Θεσσαλὸς* ἦδ' ὁ
ἑὲς ἔ *Γεραικοὶ* οἱ *Ἕλληνες*, Eadem figura dicitur

Hellenismus, *ἑλληνισμός*, *Græcorum imitatio*, ab
Ἕλλησιν *ἡν* *Ἕλλησιν*, *Hellen*, *Deucalionis* filius à quo *græ-*
ci dicuntur *Ἕλληνες*, *ἑλληνίζω*, *Græce loquor*.

Hysterologia, *ὕστερολογία*, cum posterius dicitur, quod
ordine prius. Aliter dicitur *ὑπερον* *πρότερον*, &
προθύερον, ab *ὑπερ* & *λόγος*.

Antiphrasis, *ἀντιφράσις*, *casus pro casu positio*; ab
ἀντί *pro*, & *πῶσις* *casus*.

Hypallage, *ὑπαλλαγή*, *immutatio*; ab *ὑπὸ* & *ἀλ-*
λάττω *muto*.

Parthesia, *παρρησία*, *licentia*, *loquendi libertas* &
audacia: quali *πανρησία*, à *πᾶν*, & *ρῆσις*, *licentia*
loquendi, quā videlicet omnia dicuntur, etiam quæ
tacenda, videri possunt. Hinc *παρρησιάζομαι* (*ἐ-*
λάθερομαι) *libere loquor*. *Παρρησιασικῶς*, *libere*
loquendo.

Erotésis, *ἐρωτήσεις*, *interrogatio*: ab *ἐρωτάω* *interrogo*.

Paréntheſis, *παρένθεσις*, *interpositio*: à *παρεντίθηναι*,
infero, *interjicio*.

Paráthesis, *παράθεσις*, *appositio*: à *παρετίθηναι*, *appo-*
no.

Períphrasis, *περίφρασις*, *circumlocutio*: à *περιφράζο-*
μαι, *circumloquor*.

Syno-

Synonymia, Συωνυμία, nominis communio: Synonyma, i. e. vocabula idem significantia utiliter coacervantur. In ea ferè posterius est exegeticum prioris: à Συ & ὄνομα.

Hypotypōsis, ὑποτύπωσις, evidentia & illustratio, quando res ita scribendo exprimitur, ut delineari videatur. Budæus; ab ὑποτύπω, per figuram demonstro, χαρακτηρίζω.

Præmunio, προεγχευσις, preparatio, præstructio: à προεγχευσις, preparo, præstruo; & præmolior quippiam ad id quod tento efficere.

Transitio, μετάβασις, à μεταβαίνω, transeo.

Rejectio, ἀποδιώξις, expulsio: ab ἀποδιώκω, fugo, sequor, expello.

INDEX.

	Quæst.		Quæst.
R <i>Hetorica</i> quid.	1	<i>Metonymia</i> quid.	18
<i>Ejus partes</i> { <i>Elocutio</i> , }		<i>Metonymia</i> { <i>Efficientis</i> .	19
			21
	2		22
			23
<i>Elocutio</i> quid.	3		25
<i>Duplex</i> { <i>Tropus</i> , }	4	<i>Ironia</i> quid.	27
		<i>Quomodo percipitur</i> .	28
<i>Tropus</i> quid.	5	<i>Opposita duplicia</i> .	
<i>In Tropo duo consideranda</i> :		<i>Disparata</i> , }	29
<i>Affectiones</i> , }	6	<i>Contraria</i> . }	
<i>Genera</i> . }		<i>Ironia</i> à { <i>Disparato</i> .	32
<i>Affectiones Tropi quatuor</i>			33
<i>Catachrêsis</i> , }		<i>Paralipsis</i> quid.	34
<i>Hypérbole</i> , }		<i>Apúphasis</i> quid.	35
<i>Metalepsis</i> , }	7	<i>Metáphora</i> quid.	36
<i>Allegória</i> . }		<i>Synécdoche</i> quid.	38
<i>Catachrêsis</i> quid.	8	<i>Synécdoche</i> { <i>Membri</i> .	40
<i>Hypérbole</i> quid.	9		41
— <i>quotuplex</i> .	10		42
<i>Auxêsis</i> quid.	11		44
<i>Mejosis</i> quid.	12		45
<i>Metalepsis</i> quid.	13	<i>Figura</i> quid.	46
<i>Allegória</i> quid.	14	<i>Duplex</i> , { <i>Diſtionis</i> , }	47
<i>Tropi gene-</i> { <i>Metonymia</i> , }			48
<i>ra quatuor</i> , }		<i>Figura Diſtionis</i> quid.	48
	17	<i>dupl. in</i> { <i>Dimensione</i> }	49
		<i>sonorum</i> { <i>Repetitione</i> }	
		<i>Figura</i>	

Quæst.		Quæst.	
Figura in Dimens. quid.	50	—quoruplex.	76
Numerus { Poeticus, } 50		Logismus quid.	77
duplex, { Oratorius. } 50		—quoruplex.	78
Numerus Poeticus quid.	52	Ecphonesis quid.	79
Duplex, { Rhythmus, } 53		Quot modis fit.	80
{ Metrum. } 53		Epiphonema quid.	81
Rhythmus quid.	54	Revocatio Sui-ipsius quid.	82
Metrum quid.	55	—quoruplex.	83
Metaplasmus quid.	56	Epanorthosis quid.	84
Metaplasmi species.	56	Aposiopesis quid.	85
Trimesis quid.	57	—postrophe quid.	86
Metathesis quid.	58	Quot modis fit.	87
Antithesis quid.	59	Prosopopœia quid.	88
Diastole quid.	60	—quoruplex.	89
Systole quid.	61	Imperfecta.	90
Numerus Orator. quid.	62	Perfecta.	91
Figura in soni Repetitione		Fig. in Dialogismo quid.	92
—quoruplex.	63	—quoruplex.	93
Epizeuxis quid.	64	Aporia quid.	94
—quoruplex.	65	Anacœnasis quid.	95
Anadiplosis quid.	66	Occupatio quid.	96
Climax quid.	67	Epitrope quid.	97
Anáphora quid.	68	Synchoresis quid.	98
Epistrophe quid.	69	Pronuncia- { Prola	
Symploce quid.	70	tionis par- { tio, } 100	
Epanalépsis quid.	71	tes duæ, { Actio. } 100	
Epanodos quid.	72	De Prolatione Canones: Pag.	
Paronomasia quid.	73		26
Polyptoton quid.	74	De Gestu Regula. p. 11	
Figura Sententiæ quid.	75		